

Wilsonov odgovor Avstriji

Avstro-Ogrska je na svojo noto z dne 4. oktobra Zedinjenim državam dobila po švedskem poslaniku v Washingtonu ta le odgovor:

Državni departement, 18. okt. 1918.

Gospod!

Imam čast, Vam potrditi sprejem Vaše note z dne 7. t. m. s katero ste nam izročili poročilo c. in kr. vlade avstro-ogrške našemu predsedniku. Prosim Vas, boste tako prijazni in izročite po Vaši vladi c. in kr. vladi naslednji odgovor:

Predsednik smatra za svojo dolžnost, spočiti avstro-ogrški vladi, da se ne more baviti predloženim predlogom te vlade, ker so od njegove poslanice z dne 8. januarja napolili gotovi dogodki največje važnosti, ki nujno scodločujejo ter so spremenili odgovornost vlade Zedinjenih držav.

Med 14 pogoji, ki jih je predsednik tedaj formuliral, je tudi bil sledeči:

Narodom Avstro-Ogrske, katerih mesto želimo zavarovati in zasigurati med narodi, se mora zajamčiti najprostejša možnost za avtonomen razvoj.

Odkar je bil napisan ta stavek ter pove dan v Kongresu Združenih držav, je vlada Združenih držav priznala, da obstaja vojno stanje med Čehoslovaki in med Nemčijo in avstro-ogrško državo ter da je češko slovaški Narodni svet de facto (dejanski) vojskujoča se vlada, katera je opremljena s primerno avtoriteto, da vodi vojaške in politične zadeve Čehoslovakov. Priznala je (vlada Zedinjenih držav) tudi v najširšem obsegu pravičnost narodnih stremljenj Jugoslovanov za svobodo.

Predsednik torej ni več v stanu, priznati samo golo avtonomijo teh narodov kot podlagó za mir, temveč je prisiljen vztrajati pri tem, da sodijo Jugosloveni in ne on o tem, kateri ukrepi od strani avstro-ogrške vlade bi zadovoljili težnje in mišljenje narodov o njih pravicah in o njihovem namenu kot član družine narodov.

Sprejmite gospod, ponovno zagotovilo mojega najvišjega spoštovanja.

Podisan: Robert Lansing.

Položaj.

Maribor, 22. okt.

Naš cesar Karel je izdal dne 17. oktobra na avstrijske narode oklic, v katerem jim obljublja neoviran razvoj in samostojnost. Po cesarjevin besedah bi naj bila Avstrija v bodoče po volji svojih narodov zvezna država, v kateri bi naj vsak narod na svojem ozemlju tvoril svojo lastno državo. V Avstriji bi se ustavnile te-le nove države: Ilirska (Jugoslovenska), češko-slovaška, rusinska in nemško-avstrijska. Za Poljake se ustanoval samostojna Poljska, obstoječa iz vseh dežel, kjer prebivajo Poljaki. Trst pa bi dobil svojo lastno upravo ter bi bil neposredno podvržen osrednji državni oblasti. Cesarjev oklic, ki so ga sestavili in popravljali sami Nemci in Madžari in za katero je odgovoren ministrski predsednik Hušsarek, povdinja, da se nova državna preuredba v nobenem oziru ne dotika dežel ogrske krone. Torej bi prišle glede Jugoslavije v poštev samo slovenske in hrvatsko-srbske pokrajine, ki spadajo pod Avstrijo; istotako bi bili v češki državi samo kraji, kjer prebivajo avstrijski Čehi brez Slovakov in brez velikega dela dežel češke krone, katere hočejo Nemci odtrgati od Češke. S takim polovičarstvom seveda ne more biti noben Slovan zadovoljen. Radi tega je naše politično vodstvo, t. j. Jugoslovenski klub, odklenil preuredbo države, kar jo ponuja cesarjev oklic. Mi zahtevamo združitev vseh krajev, kjer prebivajo Slovenci, Hrvari in Srbi, v samostojno in popolnoma svobodno Jugoslavijo. Dokler vlada ne ugodí tej naši zahtevi, ni misliti na mir. Saj povdinja predsednik severoameriških Zedinjenih držav, Wilson, da je prisiljen vstrajati pri tem, da narodi sami sodijo o svoji usodi in o ustanovitvi svojih držav. Wilson in njegovi zavezniki poprej ne marajo skleniti miru ne z Avstrijo in ne z Nemčijo. Kdor se še torej zdaj protivi samostojnosti Jugoslovanov, je kriv, da se nadaljuje vojska. Ti krive so Nemci in Madžari, ki odrekajo Slovanom pravico do ustanovitve naših držav. Položaj je danes tak, da bomo Slovani dobili vse, kar zahtevamo, ali je potem to ljubo našim dosedanjim glačiteljem ali ne. Mejo med Jugoslavijo in Nemško Avstrijo ne bo delala Drava, kakor so razbobljni v svet nemški časnikarji, ampak se-

vérno našo mejo si bomo določili mi Slovenci sami, kjer si jo bomo hoteli! Naša volja pa je ta, da bo Jugoslavija segala tako daleč, kakor daleč sega slovenska govorica. Niti eden kraj, kjer govorijo, ali so pred leti govorili slovensko, ne sme ostati izven Jugoslavije. Da se izvrši ta veliki načrt za našo svobodo, se je v Zagrebu ustanovil veliki jugoslovanski Narodni svet (Narodno veče), ki vodi zdaj vse predpriprave za ustanovitev Jugoslavije. (Glej: Proglas na jugoslovanski narod.) Torej Jugosloveni! Glavo po konci, ker bliža se naše odrešenje!

Nemčija je baje že sestavila odgovor na začnje Wilsonovo mirovno pismo. Ker odgovor nič ne omenja odstopa cesarja Viljema in sploh Hohenzollerncev od nemškega prestola ter tudi ne pove nič natančnega glede drugih Wilsonovih zahtev, je skoraj gotovo, da bodo Wilson in njegovi zavezniki odklonili ponujeno premirje z Nemčijo in vojska se bo nadaljevala. Ali bodo merodajni činitelji v Nemčiji se obotavljal ter odlasači tako dolgo, dokler ne bodo sovražniki Nemčije od juga in zahoda primarširali v Berolin in tam narekovali Nemcem mir, kakoršnega bo četverosporazum hotel?

Na frontah je sedaj položaj tak-le: V Srbiji se nemško-avstrijska armada umika noč in dan. Združena srbsko-ameriško-francosko-angleško-italijanska armada, ki šteje nad milijon mož, je zavzela že tudi večji del Stare Srbije. Sovražne čete se bližajo Belgradu in Sarajevu. Soditi po sedanjem položaju in dogodkin, ki se odigravajo te dni, bo menda Belgrad in vsa Srbija te dni, ko dobijo čitatelji naš list v roke, že vsa v srbski oblasti. V Srbiji vlada seveda velikansko veselje, da je domovina oteta tujega jarma. V Albaniji so se morale naše čete umakniti proti severu in izprazniti zasedene kraje. Umikanje je silno težavno, ker se mora naša armada boriti zoper več sovražnikov. Za hrbotom so se namreč naenkrat pojavile močne ustaške čete, katerim so se še pridružili številni dezerterji. V Črnigori je izbruhnila vstaja. — Četverosporazumovi listi pišejo, da bo četverosporazumova armada po zasedenju Srbije navalila na Ogrsko. — O italijanskem bojišču pravi naš generalni štab, da ni tam nobenih posebnih dogodkov, a tujezemski listi naglašajo, da se je naša armada na Benečanskem že začela umikati. — Na zahodu se nemška armada umika vedno dalje in dalje. Nemci so že popolnoma izpraznili belgijsko obal do nizozemske meje. Umikajo se tudi na ostali črti do Švicer. Ves napor maršala Hindenburga in njegovih pomagačev, ustaviti umik nemške armade, je zman. Naval ogromne in silne sovražne armade je tako velik, da je vsak odpor nemških čet namah uničen. — Turki so prosili Wilsona za premirje in mir, kakor Bolgari in so se menda že populoma udali v svojo u-sodo. Turčija bo razdeljena.

Dasiravno je že dosedaj bil ves svet razun Madžarov proti Nemčiji, vendar še vstajajo proti njej vedno novi sovražniki. Sedaj ji grozita še tudi sosedni državi Nizozemska in Danska. Poslednja zahteva, da ji mora Nemčija vrniti del dežele Slezvig, katero ji je iztrgal s pomočjo Avstrije l. 1864. Tak je sedanj položaj:

V dosegu svojega smotra se je Nemec posluževal krute sile. Nekaj časa se je zdelo, kakor da se bodo izpolnile vsenemške sanje ter bo nemška moč res zavladala nad celim svetom. Pa vsenemški san je bil kratek. Zmagala je pravica! Bog je uslušal klice trpečih in jim je poslal rešitelja.

Ne bo dolgo, ko bomo zapisali dve besedi: Svoboda in mir!

Veleizdajalci!

Nemci so postali veleizdajalci! Javno kričijo in vpijejo te dni na shodih in v svojih listih, da se mora nemški del Avstrije priklopiti Nemčiji. Nemški nacionalci torej zapuščajo svojo staro domovino in svojega cesarja in se kar javno pridružujejo veleizdajalcem. Dosedaj so vedno vpili, da smo Slovani veleizdajalci, samo, ker smo zahtevali svojo narodno svobodo. Kje si, vlada?

Trpeli smo velike krivice, a pretrpeli smo! Na jugu ste po nedolžnem pomorili na tisoče slovanskih mož in žen, mladeničev in mlaedenčk, otrok in starčkov,

Alpski Nemci in Slovenci.

Dogodki zadnjih tednov so zmešali avstrijskim Nemcem štrene in možgane. Oboje bi zdaj v nagliči radi uredili, pa gre jako težko. Nekateri so prav milostno privolili, da se združijo Slovenci s Hrvati in Srbi v eno skupino, drugi iščejo za sebe rešitev v nemškem rajhu, mnogo jih je, ki pravijo, uredimo si svojo državo po načelih samoodločbe. V graški "Tagespošti" z dne 17. oktobra roti neki nemškona-

cionalni politik (ki se ni upal podpisati) alpske Nemce, da ne smejo pod nobenim pogojem dovoliti združitve Slovencev in Hrvatov. Alpskonemška država šteje baje 6% milijona ljudi, torej jim poldruži milion Slovencev ne sme zapirati pota do morja, ki se dovoljuje Poljakom in Srbam. Manjši narod ne sme zastavljati poti večji državi. Slovenci in Hrvati so narodnostno različni, torej jih mora politika ločiti, kakor so politično ločeni Holandci od Nemcev, Daniči od Norvežanov. Na severni obali Francije je 1y. milijona Bretoncev, svet še o njih niti ne ve, da so, četudi jih je več kot Slovencev.

Da bodo nemški bralec verjeli takim izvajanjem, je gotovo, ker vemo, da so pre malo samostojni, da bi znali misliti s svojimi možgani. Mi si pa sodo: Če avstrijski vsemični tako hrepajo po severu, če tako žaljujo za svojim Kaiserjem, potem jim je edina rešitev zveza s Severnim morjem. Tudi je debela laž in pesek v oči, da bi bilo Nemcev, ki po zemljepisni legi nagibajo k jugu, 6% milijona. Na juž bi bili navezani Nemci Štajerske, Koroške, deloma Tirolske, teh pa ni nikdar nad 6 milijonov, Nemci ob Donavi imajo prostoto proti severu. O razmerju Slovencev do Hrvatov sodi dolični "učeni" pisec kakor slepec o barvah. Najbolj ganljivo je, kako dokazuje, da nimajo Slovenci in Hrvati zgodovinske pravice do ujedinjenja. Zakaj torej nimajo te pravice?? Čuite in strmite! Slovence so podjarmili Nemci, Hrvate pa Madžari! Če so nas torej cela stoletja tepli na eni strani Nemci, na drugi pa Madžari, je to dokaz (zgodovinski), da se zdaj ne smemo združiti, ampak še naprej držati svoje krvave hrble nemškemu in madžarskemu biču. Tudi narodnostne pravice do združenja nimamo, ker govorimo različen jezik. Nemcu je že od nekdaj odločeno, da ima trdo glavo do priučenja tujih, zlasti slovanskih jezikov, zato je naravnost zabava za Slovence, ako čita kakšno razpravo Nemca o razmerju slovanskih jezikov. Res je, pravi, da ima umetna književna slovenščina nekaj podobnosti s hrvaščino, tudi je res, da se najdejo prehodi med obema jezikoma, pa kaj podobnega se najde tudi med drugimi narodi, ki so politično ločeni. Torej mora tudi Slovence in Hrvate politika ločiti.

Prepozno je prišel nemški Mihl s svojo zagozdo, ki jo hoče zabititi med Slovence in Hrvate. Kako bi si mašil ušesa, ko bi slišal našo lepo pesem: „Odinjala nas jedna, slobode željna mati... a plakala je bledna — sukobi što je prati — gdje još smo pociepani dok robstvo tisti nas, a nači liek toj rani, jo zavjet naši i spas... Slovenc i Hrvat, za uvek brat i brat.“ Dozdaj je plakala žalostno naša bedna mati, ko je videla, da nas suženjstvo loči in k tlorišči, pa rešitev smo si našli v najglobljem prepričanju, da smo si bratje na veke, Slovenci in Hrvati. Našega pobratimstva, naše zveze ne razbije odslej nobena sovražna sita. Kar je pa odločno zavednih Slovencev, naročujmo si hrvatske časopise, čitajmo hrvatske knjige, razširjajmo znanje hrvaščine med ljudstvom. Pevski zbori, poprimite se krasnih hrvatskih skladb, ki imajo v sebi ogenj ljubezni do domovine, kakršnega zastonj isčemo v pesmih drugih narodov. Tako se bo misel pobratimstva dejansko razširila tudi med nižjimi sloji našega ljudstva ter povzdržnila njegov narodni ponos. Nemcem pa mirno svetujemo, naj le bolje pazijo na svojo "Wacht am Rhein", naše slovansko morje Adrijansko pa naj puščijo pri miru.

Slovenskim staršem v premislijevanje.

(Dopis iz Poljčan.)

Roseggerjevo šolo v Peklu pohaja letos v celem 145 otrok. Torej napredek napram lanskemu letu. Gotovo je, da je še pri nas nekaj nezavednežev, ki mislijo, da je bolj "nobel", če se otrok odgoji za nevednega nemškutaria, kakor pa za značajnega narodnjaka in na ta način žrtvujejo svoje otroke tej ponemčevalnic. Ker takih ljudi danes ni več mnogo, se ta uspeh ne more na račun teh beležiti. Vzroka naraščanja števila nemško šolo obiskuječih otrok je iskatki čisto drugje. Brihtna glava že od nekdaj, ta pekelski nadučitelji se poslužuje za lovljene dece čisto originalne metode — dobrega razredovanja. V tej famozni šoli dobi vsak tepec dober red. Dogaja se, da hodijo nezavedni starši otrok, ki v okoliški šoli slabo napredujejo, k učiteljstvu in groze, da bodo svoje otroke pošiljali rajši v pekelsko nemško šolo, če bodo slabo razredovani. Posledica temu je, da se nažene iz cele okolice najslabši materijal, seveda še zmiraj dosti dober za nemškutarsko politiko, v to šolo. Največje tepece in potepuhe poljčanske in laporške šole najdeš naenkrat v tej šoli in ti vsi seveda naenkrat izvrstno napredujejo. Uspeh tega dobrega razredovanja tudi ne izostane. Starši mislijo po izpričevalih, da otroci bogve kako napredujejo in jih dajo v srednje šole, kjer vsi dosledno propadejo. Do sedaj še razven enega ni nobeden učenec te šole izdelal gimnazialskega razreda niti ne z zadostnim uspehom. Ta edina izjema pa ni zasluga našučitelja Schmucka, marveč instruktor kakor tudi fantov oče sta mu ubijala celo leto v glavo analizo nemškega stavka v potu svojega obraza. Ce bi g. Schmuck o svojih pedagoških uspehih dvomil, se mu lahko na željo imena navedejo. Kakor se kaže, ni naloga te ponemčevalnice napreddek, marveč v smislu nemško-nacionalne zavratne politike umoriti vsak talent in vzgojiti kolikor mogoče več hlapcev in viničarjev za takojšnje mogotce "nemškega" kalibra.

Očetje in matere, še je čas, popravite napako, če ste vpisali svoje otroke pod pritiskom ali kakor koli v to šolo. Jugoslavija vam trka na vrata, kjer

se bo vse korenito spremenilo in bo našel vsak nadarjen in priden človek svoj kos kruha. Ne pomagajte sami ubijati nadarjenosti in veselja do učenja pri vaših otrocih, pomislite, da so oni za kaj boljšega ustvarjeni, kakor za hlapce pri Mahoriču, Baumannu, Simu itd. Jugoslovanski piš pa bo tako korenito pometal v Dravinjski dolini, da bodo različne „šullojtre“ brez sledu izginile.

Cene za krompir.

Vlada plačuje kmetom krompir 100 kg po 20 K, a vojno-žitno-prometni zavod ga prodaja po 45 K. Tako zasluzijo židje in vojni dobičkarji, ki so pri tem zavodu gospodje, za svoje papirnato delo celo 5 K več, kot dobi kmet plačano za krompir, ki ga je moral celo leto gojiti in trdo delati. 45 K zahteva vojno-žitno-prometni zavod celo za krompir, katerega kupec sam odvzame pri kmetu. Pisec teh vrst je sam videl račun vojno-žitnega zavoda, na katerem se je nekemu podjetju zaračunal krompir v sosednji občini po 45 K. Torej židje smejo zasluziti pri 100 kg 25 K, za „trudapolno“ delo, da so pisali dvojna pisma in račune, a kmet, ki je dal njivo, gnoj, seme, živino in delavce skozi celo leto ter je plačal davek, pa samo 20 K. Če to ni čisto navadni švindelj, kaj je še potem! Slovenske kmete obosojajo nemški uradniki in sodniki na velike kazni in globe, če n. pr. prodajo kakemu Nemcu 1 kg jabolk za 5 ali 10 v dražje kot je najvišja cena, nemški vojni dobičkarji in Claryjevi židje pa smejo zasluziti z barantijo naših pridelkov ogromne svote ter hodijo svobodno okoli kot „najpoštnejši“ ljudje in kot „najboljši“ državljanji.

črtali „Straže“ in „Slov. Gospodarja.“ Na vaše mesto pridejo drugi!!!

Nemško Avstrijo so ustanavljali nemški poslanci dne 21. oktobra na Dunaju. Dočim vlada pri Slovanih popolna edinstvo glede bodočih ciljev, se Nemci ne morejo zediniti. Kak bi naj bil ustroj nove Avstrije in pod katero vrhovno oblast bi naj spadala? Voditelj socialnih demokratov dr. Adler je zahteval demokratično ljudovlado (republiko), krščanski socialci in nacionalci so pa za monarhijo, t. j. državo, ki bi ji stal na čelu cesar ali kralj. Za predsednika nemško-avstrijskemu političnemu vodstvu so bili izvoljeni: nacionalec Dinghofer, socialni demokrat Seitz in krščanski socialec Fink. Zborovanje je sprejelo resolucijo, v kateri se zahteva, da se morajo v Nemško Avstrijo utesniti vsi kraji, kjer prebivajo Nemci. Nemški narod se bo odločno protivil vsakemu poizkusu priklopiti kraje, kjer prebivajo nemški kmetje, delavci ali meščani h kaki drugi državi. Nemška Avstrija bo iskala stika z drugimi narodi v svrhu dohoda do morja. Dokler se ne bo izvolila narodna skupščina, katera naj izdelata ustavo za novo državo, bodo nemški poslanci zastopali Nemško Avstrijo kot njeni odposlanci. Nemška Avstrija hoče biti po svojih zastopnikih udeležena na mirovni konferenci. Nemški poslanci naj kot Narodni svet vodijo vse priprave za upravo Nemške Avstrije. Posebna pozornost se obrača na pretečo lakoto v nemških krajih. Izvolil se je že poseben odbor 20 članov, ki bo v skupini poslancev izdelal potrebne predloge. Nekateri poslanci so zahtevali naj se Nemška Avstrija priklopi Nemčiji, drugi so zopet vstrajali pri zahtevi, naj ostane nova država pod Habsburžani. Zdi se, da je večina za priklopitev Nemčiji.

Čehi so po svojem Narodnem vyboru (svetu) dne 19. t. m. sklenili, da se z Avstrijo sploh ne pogajajo in da protestirajo proti raztrganju enotno-češko-slovaškega naroda. Največja briga češkega Narodnega sveta je, da združi v popolnoma samostojno državo ne samo ogrske Slovake, temveč tudi lužiske Srbe v Nemčiji.

V Švico so odpotovali zastopniki Čehov in Jugoslovanov, da se tam posvetujejo z odposlanci češkoslovaškega in jugoslovanskega inozemskega odbora in z zastopniki četverosporazuma glede bodočega razvoja slovanskih držav v Avstriji in glede mirovnih pogajanj. Sedaj bi tudi Nemci radi šli v Švico. Kakor se vidi Nemci vsak dan prepozno vstanejo.

Nemci ponujajo Jugoslovanom roko. Nemški listi, posebno »Tagespost«, so prišli do preprica, da jim bo šlo brez Slovanov zelo slabo. Zato so se že nekoliko poboljšali in ponujajo Jugoslovanom roko v spravo. A ne vsi in tudi ne prostovoljno. Tako delajo, ker so v sili. Mariborski nemški listi pa še vedno huje hujskajo. Marburgerca, glasilo spodnještajerskih nemčurjev noče sprave z Jugoslovani, ampak zahteva, naj se vojska nadaljuje.

Za Ornigovo janičarsko vzgajališče so poleg notaria Bratkoviča, župnika Vogrina in kaplana Salamuna prispevali prošt Jurkovič 500 K, L. Gregorič v Ptiju 100 K, Ferdo Kralj v Ormožu 200 K, Jakob Herg v Vinskem Vruhu 20 K, nadučitelji M. Vauhnik pri Sv. Marku 20 K, K. Mikl pri Sv. Nikolaju 10 K, dr. Luka Wolto, uradni vodja v Celju, 10 K, A. Skušek, fotograf v Mariboru, 10 K in gostilničarka Marija Meden v Mariboru 5 K. — Jugoslavija je tukaj, a ti ljudje so še tako zagamani v nemčurskega polboga, da mu poklanjajo darila za vzgojo janičarjev. Čudni ljudje!

Kako bo Maribor vaš, ko pa niste v njem več vərnī! Mariborski Nemci se strašno kregajo nad cesarjem, nad Wilsonom in nad vsem svetom, ker bode Maribor spadal pod Jugoslavijo. Zakaj neki? Saj niso več varni v našem mestu. Pred dnevi je prišel v neko kavarno uređnik lista „Marburger Zeitung.“ Slovenski železničar ga pozdravi s klicem: „Živijo, Jugoslavija!“ Urednik godrnik. Železničar mu odgovori z dvema vročima zaušnicama. Godrnik pa pobegne. Nikogar ni bilo, ki bi bil branil velikega Nemača V neki drugi gostilni sedi vesela družba. Prepevali so slovenske pesmi. Oroslovemu pisarju in brušaču blizu Špacaka to ni bilo prav. Protestirala sta, zakaj se v nemškem Mariboru prepevali slovenske pesmi. Pristopi krepak mladenič in oba sta dobila – „dobro“ plačilo. In tudi teh Nemčev nihče ni branil. Casi se spreminja...

Jugoslovani v Ameriki so do sedaj nabrali za novo jugoslovansko državo že 720 milijonov frankov zlata. Nemci in nemčurji gobezidajo, da se nam bo v jugoslaviji gospodarsko slabo godilo, da bo prišla na nas velika svota dolgov Nemčije in Avstrije, da bomo morali plačevati svoje ministre, zidati palače itd. To je vse samo navadna laž in beganje naših ljudi. Nam se ni ničesar bat. Za Nemce ne bomo plačevali dolgov; za te ljudi ne vinjari, ne ficka. Naše finančne bodo stale v takem položaju ugodno.

Nasvet nemških in nemčurskih uradnikom. Naš štajerski Narodni svet je razpravlja predlog, da se priateljski svetuje zagrizenim nemškim in nemčurskim uradnikom po naših krajih, da naj že sedaj pro-

sijo za svojo premestitev v nemške kraje.

Za upravo naše Jugoslavije imamo dovolj lastnih ljudi, ljudi naše krvi.

Narodnostno vprašanje v ogrskem drž. zboru. V petkovi seji ogrske drž. zbornice dne 18. t. m. se je vršila velika razprava o narodnostnem vprašanju. Rumunski poslanec Vajda je v imenu Rumunov podal izjavo, da zahteva v avstro-ogrski državi živeči rumunski narod uresničenje nezastarelih pravic narodne samodoločbe. Slično izjavo je ob napeti pozornosti zbornice podal poslanec Juriga kot zastopnik ogrskih Slovakov v sobotni seji ogrske drž. zbornice ter je med drugim izvajal sledeče: „Narodni svet slovaškega naroda podaja po svojem zastopniku v poslanski zbornici sledečo izjavo: Pravica samodoločbe slovaškega naroda je znova vstala. Slovenski narod zahteva biti zastoran na svetovnem mirovnom zborovanju po svojem lastnem zastopniku ter ne sprejemata nikakega vplivanja na svoje zadeve od katerekoli kolisibodi strani.“ Mađarski oholi mogoci so obsuli zastopnika ogrskih Slovakov z grdimi psokvami kot izdajalec domovine itd. Klub mađarskemu pritisku in zatirane ogrske Slovake in klub mađarski strahovali je narodna zavest ogrskih Slovakov močno vsplamtela.

Nemčija. Nemška vlada je dne 20. oktobra odgovorila Wilsonu na njegovo zadnjo mirovno poslancu. Odgovor je zelo nejasen in gotovo Wilson ne bo zadovoljen z njim. Glavno je, da nemška vlada zagotavlja, naj n. m. podmorski čolni ne potapljam več potniških ladij. Drugih Wilsonovih zahtev pa se nemški odgovor izogiblje. → Iz Stockholma poročajo, da zahteva četverosporazum od Nemčije: 1. Izpravnitev nemških mest Metz in Strassburg, 2. odstop Helgolanda in Kiela, 3. predajo vseh nemških P-čolnov in vsega nemškega trgovskega brodovja. Uradno še ta vest ni potrjena, verjetno pa je, ker se vedno bolj slišijo glasovi: Nemčiji Wilson ne bo prej dovolil miru, dokler se sama ne bo ponižala in kot premaganca in spokornica prosila svoje sovražnike za mir. —

Tedenske novice.

Duhovniške vesti. Župnijo Loče je dobil č. g. Marko Žičkar, župnik pri Sv. Jerneju nad Ločami.

† Župnik Franc Zmazek. Od Sv. Benedikta v Slov. gor. nam poročajo: Umrl je ponoči od 18, na 19. oktobra nagloma velečast. g. župnik in duhovni svetnik Fr. Zmazek. Pokojni je bil posvečen v duhovnika 1. 1870; bil je star 74 let. Službeval je kot kaplan pri Sv. Petru pri Mariboru in v Starem trgu. Bil je župnik pri Sv. Urbanu in in leta 1893 župnik pri Sv. Benediktu v Slov. gor. Dele, katero je pokojnik izvršil z občudovanja vredno vstajnostjo pri farni cerkvi, posebno pa pri podružnici Sv. Treh Kraljev, je ovekovečil spomin za vedno v benedikti župniji. Srce Jezusovo, katerega iskren častilec je bil pokojni, mu je gotovo milostljiv sodnik. Počivaj v miru! Pogreb je bil v tork ob 10. uri.

† Matija Slavič. V Bučecovih v župniji Sv. Križa na Murskem polju je v soboto, dne 19. okt. zvečer umrl posestnik Matija Slavič, oče bogoslovne profesorja g. dr. Matija Slaviča. Rajni, ki je dosegel starost 77 let (rojen 25. decembra 1841), je bil mož odločno katoliškega mišljenja, kalero je v Slavičevi hiši udomačeno že od nekdaj. Saj je ta hiša Jugoslovanom dala dala dva duhovnika: bogoslovna profesorja: sin rajnega je bogoslovni profesor v Mariboru, brat rajnega Franc Slavič pa je bil jezuit, bogoslovni profesor in nazadnje bogoslovni ravnatelj med brati Hrvati v Sarajevu († 1909). Rajni Matija Slavič je bil razumen in izvrsten gospodar, ki je v domači hiši svojim pri-gospodaril blagostanje. Njegovo oko pa ni obvise lo na domači hiši, temveč je tudi bilo odprtlo javnemu blagru. Rajni je bil ud okrajnega zastopa v Ljutomeru, večletni načelnik krajnega šolskega sveta pri Sv. Križu, ud krajnega šolskega sveta v Vučji vesi, večleten župan in do smrti odbornik občine v Bučecovih. Za kmeta visoko izobražen, se je udeležaval političnega življeja med Slovenci od časa slovenskih taborov, ki se jih je z navdušenjem udeležil. → Slov. Gospodarju je bil naročnik od 1. njegove številke in Slov. Kmetski zvezki zvest in vodil pristaš od njega spočetka. Naj mu bo Bog plačnik za vsa njegova dela! Njegovi duši svetila večna luč! G. bogoslovemu profesorju in velespoštovani rodbini Slavičevi pa naše najiskrenejše sožalje!

Proti izvažanju poljskih pridelkov in drugih živil, katere rekvirirajo pri slovenskih kmetih in jih spravljajo v nemške kraje, je odločno ugovarjal z

Razne politične vesti.

Avstrijska državna zbornica. V seji državne zbornice dne 22. oktobra je vlada predlagala, da izvoli zbornica odsek 26 članov za mirovna po gajanja. Kot prvi je govoril ministrski predsednik Hussarek. O Wilsonovem odgovoru Avstriji je reklo, da upa, da se mirovna pogajanja ne bodo razbila. Babil se je nato s cesarjevim oklicem na narode. O Narodnih svetih je izjavil, da bo vlada delovanje Narodnih svetov krepko podpirala. Govoril je nato o prehranjevalnih razmerah ter izrazil svoje globoko obžalovanje, da je vrednost našega papirnatega denarja tako zelo pedla. Sklepno je reklo, da sta dva pota, ki vodita do rešitve velikih političnih vprašanj v naši državi in sicer pot s silo in pot sporazumljenja, toda odločiti se je treba za poslednjo. Gleda bodoče usode Bosne in Hercegovine je pa mnenja, da je treba to vprašanje rešiti v okviru države. Hussarekova govor je bil tako medel, da ni zadovoljil nikogar, še celo Nemci so mu ugovarjali z medklici: Vse prepozno! Vršile so se nato razprave o vloženih nujnih predlogih. Prihodnja seja v petek.

Interpelacije naših poslancev. V torkovi seji državne zbornice sta stavila poslanca dr. Korošec in Stanek interpelacijo, da se pošljejo jugoslovanski, češkoslovaški in poljski polki nemudoma v svojo domovino ter da se odpokličejo avstro-ogrski polki z zapadne (nemške) fronte. Poslanec dr. Benkovič je stavil interpelacijo glede političnega preganjanja uslužbencev trboveljske premogovne družbe. V vojnem odseku avstrijske delegacije sta pa stavila poslanca dr. Korošec in Stanek interpelacijo, da se odpošljejo domov vsi črnovejniki, stari 42—50 let ter da se sploh vse črnovejniki izpustijo iz črnovejniške službe.

Nemcem je dovoljeno hujskati. Ta teden smo zopet doživel nov dokaz „prijaznosti“ mariborskem cenzure napram slovenskem listom. Prvi drž. pravnik Verderber je zaplenil cel članek „Obmejnim Slovencem“ v pondeljkovi „Straži.“

In take reči nam mariborski državni pravnik zapleni, dočim pa sme Jahn v „Marburgerci“ in „Montagu“ divljati in besneti čez Slovence, kakor mu drago. Gg. cenzorji, le tako naprej to kratko dobo, ko še imate oblast nad nami. Saj dolgo ne boste več z modrim svinčnikom

